

İçimde Ölen Birileri Var

– Mustafa Kara · 21 Şubat 2016

Görenler neden ölü gibisin diyor
Doğru ya yürüyen mezarlık gibiyim
Çünkü yüreğimde ki
Can kırığı mezarlığını görmüyorlar
Gözümden gönlümden düşen düşene
İçimde o kadar çok ölen var ki
Sus pus olmuş gün yüzü, güneş soğuk
Dudaklarına kilit vurmuş zifiri karanlıklar
Yalnızlığımın kimsesizliğinde boğuluyorum
İçimde ölen biri değil birileri var!
Tüm hayallerimi özgür bıraktım
Umudu tam on ikiden vuracakken ıskaladım
Mutluluğu tutamadım
Gözümden gönlümden düşen düşene
İçimde o kadar çok ölen var ki
Duygularımı saklamaya çalıştım
Her şey ortada
Elime yüzüme bulaştırdım
Dilime pelesenk olan adın gözlerime battı
Bastırıyor hiçbir şey acılarımı
Gem vurmuyor özlemlerime
Yoksun ya şimdi
İçimde ölenler birbiri ile yarış halinde
Ben hepten yarım kaldım...
Yüreğime sahip olmak kolay değildir
Ben hancı olurum
Sen konaklamadan giden yolcu
Sevda tohumları ektiğim gönül tarlamı
Toplu konut alanına benzetenler de
Temel atamadan
Veda bile etmeden gittiler
İyi olmak her zaman işe yaramıyormuş
Umutlarımın, hayal kırıklarımın,
Kırılacak yerleri kalmadı
Yalnız bıraktın/ız

Gözümde gönlümden düşen düşene

İçimde o kadar çok ölen var ki

*En çok da canımızı değer verdiklerimiz yakar. İyi günde soframızın baş müdavimleri olur. Kötü günümüz de bir mesajı da çok görürler. Şiirim İYİ GÜN DOSTLARINA İTHAFTIR...

Mustafa KARAAHMETOĞLU

15.02.2016